

[ויקרא טו]

[ליל טז]

מסוף רש"י
הרי זה גורגן. של
המקח יום זה (לעיל
טז).
ומבנין ובעילתן
תלויין. וזו היא מליצת
אם תראה היום יהי
טמאין למפרע וחיבין
בקרבן (ובתים טז).

וב"ה פורטין מן הקרבן. ללא בני שמו. אבל לענין טומאה מדור
מדרכין להחמיר גזרה יום י"א אטו תוך יום דמטמאה בועלה
מדלוריתתא עד ספקפור קלמ יום המחרת כדיליף לקמן [ג.] מהיה לה:
טבלה יום שלאחריו. דעבדה שימור קלמ ושימור מעליה הוא אלא

שחך י"א יום אטור לעשות כן שלא
הנה לתי ספק שמה תראה לאחר
השמים ומנטרפין הימים לזכה ואין
טבילתה טבילה: מטמאין משכב ומשכב
ואפילו בועלה מדרכין גזרו אטו תוך
י"א יום: ופורטין מן הקרבן. דהא
עבדי שימור ואע"פ שחזרה ורמזה
אין מנטרפין לזכה שהרי מחלת נדה
היא: גרגון. ממנה למטוה שמה
ירגיל נכך תוך י"א אבל לענין טומאה
טור: וחיבין בקרבן. ואפילו לא
תראה למחר דהא בני שימור והי
בעל זכה קטנה: טבלה יום שלאחריו.
דעבדה קלמ שימור ושמה: ה"ז
תרבות רעה. שמה תראה אחר כן
ומנטרף לשלפמו ואין טבילתה טבילה:
ומבנין. לענין טומאה וטהרה:
תראה נגעטן נגעטן זכה וחיבין
בקרבן ואם לא תראה נגעטן טור
ובעילתן פטורה: ג' ת"ד ושחין
כטובלח לילה לזכה. ואע"פ שחוקין
זכה ברוחה יום י"א וטבלה לערב
שפטורין מן הקרבן הם משום דיום
י"א לא בני שימור הילך לאו זכה
הוא אבל זכה קטנה על תוך י"א
יום בעל שימור דיום טבילה לילה
עולה עד ששמו יום המחרת קלמ
ומטובל: ושחין ברוחה תוך י"א יום
וטבלה לערב ושמה שחיבין בקרבן.
כאילו בועלה ביום. וכן סופה פירוש
דרישא הוא: אם שיהיה לו לטומאה.
שחם מדיים ששמה טומאה בועלה משכב
ומושב ליל מולא י"א: בתוך י"א
מצטרף עמו לזיבה. הילך לזיבה
לשמו יום המחרת כנגד יום הראיה:
להחמיר. מדרכין: להקל. להביא חולין
בטובה: גושבים. מוקשין: אמר
רב הונא משכבות ומרשבות שבשני.
לראיהם הרואה תוך י"א וטבלה יום
שלאחריו לז"ש דמחמיר ומטמאין
משכב ומושב מדרכין לאחר טבילה
ואפילו לא ראה מאי טעמא דכיון
דכי חיה מטמאה למפרע מדלוריתתא
שחי מנטרף לזכה כי לא חיה נמי
גורין מדרכין אטו ראה: תגינא
טבלה יום שלאחריו. יום י"א שחיט
מנטרף ואחר כן ראה וקס"ד תוך
ראה דלאחריו כאילו לא ראה תוך
י"א דמיה דהא עכשיו היא מטמאה
מחילת נדה ואינה פוסלת טבילה
של שחרית וכן טומאה מדרכין היא
דגורין י"א אטו י"א ה"ג גורין לא ראה אטו ראה: ראיית נדה
היא. ואינה מנטרפת אלא מעכשיו מטמאה וטומאה מעת לעת הוא
דאיכא עליה וטומאה מעת לעת אינה מטמאה את בועלה אלא
משום דגורין יום שלאחר י"א אטו תוך י"א דלוריתתא ה"ג תוך י"א
כי לא ראה בשני אחר טבילתה גורין אטו ראה: א"ל אביי לרב
יוסף רב כהנא. דאמר ראה שחי הכי קא קשיא ליה אע"ג דכך
טומאה מדרכין ליכא למימר דכי הכי דגורי ז"ש ראייה שניה דלאחר
י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג נגזר לא ראה אטו ראה דראיה
כראיה מיתלפא ראה בלא ראה לא מיתלפא: ועוד תנן. דלא
כר הוגא: הרואה ראייה אחת של זוב. בלש מיירי: כשומרת יום
כנגד יום. בשני שלה שנגעה תלי אחר טבילה אף זה מנגעו
ראיה שניה ומנטרף לזכה: כבעל קרי. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד.

ומי' ר"ח דהי פריך וזה ביממה היי משכחה לה מוכיח כן ימי
זכ טומאה אחרי' לקמן אימר ביממה האי זכה משמע דכראיה
ימים היא נעשית זכה מהא תימה מאי קא משגי ברוחה בשני בין
השמות מ"ח ליכא אלא כ' ראוהו ביום וי"ל דלא קא להחמיר השלישית
כיון שהחזיר הגייה ממילא ידעי'

וב"ה אומרים "פפורים מן הקרבן טבלה ביום
של אחריו ושמה את ביתה ואח"כ ראתה
ב"ש אומרים מטמאין משכב ומשכב ופורטין
מן הקרבן וב"ה אומרים ה"ז *גרגון יומדים
ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמה
ששטמאין משכב ומשכב וחיבין בקרבן
טבלה ביום של אחריו ושמה ה"ז תרבות
רעה ומנגען ובעילתן תלויין: ג' ת"ד ושחין
בטבלה לילה לזכה שאינה טבילה ושחין
ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמה
ששטמאה משכב ומשכב וחיבין בקרבן לא
נחלקו אלא ביום י"א יום שב"ש אומרים
ששטמאין משכב ומשכב וחיבין בקרבן ובית
הלל פורטין מקרבן אמרו להן ב"ש לב"ה מ"ש
יום י"א מיום תוך י"א אם שיהיה לו לטומאה
לא ישנה לו לקרבן אמרו להן ב"ה לב"ש לא
אם אמרת בתוך י"א יום שבן יום שלאחריו
מצטרף עמו לזיבה תאמרו ביום י"א שאין
יום שלאחריו שצטרף עמו לזיבה אמרו
להם בית שמאי השו מדותיכם אם שיהיה לו
לטומאה ישנה לו לקרבן ואם שיהיה לו
לקרבן לא ישנה לו לטומאה אמרו להם ב"ה
אם הביאנו ליד שימאה להחמיר לאנביארו
לידי קרבן להקל ועוד מדברייכם אתם טשבין
שאחם אומרין טבלה יום שלאחריו ושמה
ואח"כ ראתה מטמא משכב ומשכב ופטורה
מן הקרבן אף אחם השו מדותיכם אם שיהיה
לו לטומאה ישנה לו לקרבן ואם שיהיה לו
לקרבן לא ישנה לו לטומאה אלא להחמיר
ולא להקל הכא נמי להחמיר ולא להקל אמר
רב הונא משכבה ומשכבה שבשני ב"ש
מטמאין אע"פ שטבלה אע"פ שלא ראתה
מאי טעמא כיון דאילו חויה מטמאה השתא
נמי מטמא אמר רב יוסף מאי קמ"ל תגינא
טבלה יום שלאחריו ושמה את ביתה
ואח"כ ראתה ב"ש אומרים מטמאה משכבות
ומשכבות ופטורה מן הקרבן אמר רב כהנא
ראיה שאני אמר רב יוסף וכי ראתה מאי
הוי ראייה דנדה היא א"ל אביי לרב יוסף
רב כהנא הכי קא קשיא ליה בשלמא היכא
דראיה גורין ראייה דנדה אמר ראייה דזבה
אלא היכא דלא ראתה מאי נגזר בה ועוד
תנן "הרואה ראייה אחת של זוב ב"ש אומרים
כשומרת יום כנגד יום ובה"א 'כבעל קרי
ותגינא

שפסקתו שחיט טהור אע"פ דין שיעלה לה לחטוב הנקיים":
אף אחם האו מדותיכם. ואיית ומאי ס"ד דב"ש הא ודאי
לדוריה נמי איכא לאקשוי הכי וי"ל דקסברי ז"ש דיום י"א
שחם מדלוריתתא אי מחמירין ביה לטמא משכב ומושב אחי למימר
ביה חוב קרבן אבל ביום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרכין לא
אחי לחובי קרבן אי מחמירין ביה לטמא משכב ומושב:
אמר רב כהנא ראה שחי. ואדריבה מנליה לרב הונא בתוך
י"א יום בלא ראה והייט דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא
ליה פי' אדרב הונא ועוד תגינא דלא כרב הונא:
אלא
יראה חס טבל לאחר ראייה ונגע נמער מגעו תלי שמה יראה
קמי מהיה לז"ש שומרת יום חז בראיה ראשונה שחין:
ותגינא

עבד מיי פ"ז מה"א
אסורי ביאה טלית
עבד מיי פ"ז מה"א
אסורי ביאה טלית
עבד מיי פ"ז מה"א
אסורי ביאה טלית
עבד מיי פ"ז מה"א
אסורי ביאה טלית
עבד מיי פ"ז מה"א
אסורי ביאה טלית
עבד מיי פ"ז מה"א
אסורי ביאה טלית

הוספי הרא"ש
ולשון בטבילה לילה
לכה שאינה פבילה.
פ"ש' רש"י ורמב"ם
[דורא פירושא] לשון
ד ר י א . ורבינו
סויר פירש דקאי אורא
התם בסוגיות גבי
זכה קטנה וזכה רחל
יום י"ב יום פבילתה
וקריה וטבלה בלילה
לז"ש מטמא משכב
ומשכב וחיבין בקרבן
לז"ש פורטין מן הקרבן
שחין תו ומדור לה ב"ה
לז"ש וזכה רחל שבשני
לפירושיה יום י"ב וקריה
וטבלה בלילה שחיבין
בקרבן: אף אחם השו
מדותיכם ט"ו. (וב"ש
[וב"ה] סברי דביום
י"א כשפבלה לערב
אין לגזר פוטאה
דלא אפי' לסייר
פוטאה דאורייתא היא
לפי שהיא מ"א י"א
ויבא ויבא לחיבה קרבן
ותגינא תלין לזורה.
אבל ביום שלאחריו
פירש דיע כ"ע ורחל
נהי[הוא] ומפורא דרבין
כעלמא דהא ולא יבא
לשעת לענין קרבן:

הגרות מר"ב
רש"י
א' נ"ב כ"א עמאין
מכנסת ומושבות ומסורים
מן הקרבן כ"ל:
ב' תוב' ד"ס [כ"ד ע"א
ע"כ] כהנא וכו' ותלפא
ימי ליד דנחמא. מלח
דנחמא נמקח. וי"ב
דנחמא כ"ל ומ"ט
כ"א:

[ועי' תוס' לעיל לג. ד"ס
סוגיות ומו"ס כהנא פ"א.
ד"ס ח"ט]